

35. И прѣмждростѣта биде оправдана отъ всички свои чеда.

36. Нѣкой отъ фарисеитѣ Го помоли да яде съ него; и Той, като влѣзе въ кжшата на фарисея, седна на трапезата.

37. И ето една жена отъ сжшия градъ, която бѣше грѣшница, като узна, че Той седи на трапеза въ кжшата на фарисея, донесе алабастренъ сждъ съ миро;

38. и като застана отзадъ при нозѣтъ Му и плачеше, почна да облива нозѣтъ Му съ сълзи и да ги истрива съ косата си, и цѣлуваше нозѣтъ Му, и мажеше съ миро.

39. Като видѣ това фарисеятъ, който Го поканилъ, рече въ себе си: да бѣше пророкъ, щѣше да знае, коя и каква е жената, която се допира до Него, защото тя е грѣшница.

40. Като се обърна къмъ него, Иисусъ рече: Симоне, имамъ нѣщо да ти кажа. Той отвърна: кажи, Учителю!

41. Иисусъ рече: единъ заимодавецъ имаше двама длъжника: единътъ длъжеше петстотинъ динария, а другиятъ — петдесетъ;

42. но, понеже нѣмаха съ какво да заплатятъ, той прости на двамата. Е, кажи, кой отъ тѣхъ повече ще го обикне?

43. Симонъ отговори: мисля, тоя, комуто повече прости. Той му рече: право отсжди.

44. И като се обърна къмъ жената, рече Симону: видишъ ли тая жена? Влѣзохъ у дома ти, вода за нозѣтъ Ми не даде, а тая

---

(37) Мат. 26, 7. Марк. 14, 3. Иоан. 11, 2; 12, 3. (39) Лук. 15, 2,